

революционното движение. Познатъ е още като дописникъ на нѣкои вестници, главно „Свѣтъникъ“ и „Дунавскій Лебедъ“.

М. К. Буботиновъ доживява освобождението на България. На 23. XII. 1877 г. ген. Гурко влиза въ София и назначава първия времененъ градски съветъ. Между неговитѣ членове е и М. Буботиновъ, който произнася тържествена речъ при посрѣщане на руситѣ. Следъ освобождението той се занимава главно съ общественно-училищна дейность. Участвува въ общинскитѣ съвети и училищнитѣ настоятелства — винаги живъ и подвиженъ, темпераментенъ и разпаленъ ораторъ. Презъ 1878 г. той пръвъ дава идеята за откриване на публична библиотека въ София (Вел. Йордановъ, История на Народната библиотека въ София. 1930, с. 11).

Следващото писмо свидетелствува за връзкитѣ му съ Г. С. Раковски.

Любезный другъ, г-не Иванъ Касабовъ!

Пріехъ Ваше писмо отъ 16ый настоящаго мѣсяца, кое-то и съ удовольствіе прочетохъ.

Взволнѣванъ отъ радости се намирамъ, че имамъ честь да посрѣщнж и у Ваше лице вѣренъ пріятель, на кого-то и съ радость ще испълнж молбж-тж, като незабавно, надѣя са, или и да намѣрж удобность, за да испълнж и удовлетвориж неговж любознателность съ описаніе-то по възможности за Рылскій мѣнастырь.

За г-на Раковского.

Азъ пріемамъ вѣстници редовно, освѣнь дѣто 49, 50, 51 и 52 броеве пріехъ съ турска-та поща, както и тжж 7/мицж що не гы пріехъ вчера, па не знаж на да ли ще гы пріемж съ турска-та поща?! На това слухъ отъ слухъ отъ по напрѣдъ раздаваще, че ужъ новыи ны губернаторъ былъ писалъ на австрійскыйтъ у Бѣлградъ консулъ да не гы пріемж, кое-то и не мыслиж да е вѣроятно, а само това знаж, което и самъ г. Замеро, тукашныи авст. консулъ, ми събощи, че и нему истый губернаторъ казалъ да не пріема отъ тука за Бѣлградъ съмнителны кореспонденціи и новыны-тѣ Д. Лебедъ да задържж и пр. Азъ, освѣнь обнародванны-тѣ въ листовѣ-тѣ на Дун. лебедъ кореспонденціи, съмъ провождалъ до ред. Дун. Лебеда еще двѣ мои кореспонденціи, 1^{ва} е прѣди 3 7/ицы и, види са, или да не са е още обнародвалж или са нѣйдѣ замѣтнжлж, а 2^{ра}-та ѿ прѣшнж-тж 7/ица (подъ единъ адресъ двѣ кореспонденци и се до редакция-та Д. Лебеда). Молж да ма извѣстите за тыя.

Софія, 1861 окт. 28ый.

Вашъ за напрѣдъ пріятель

Михаилъ К. Буботиновъ

PS. Вые сте започнелъ да ми пращате 10 вѣстници на мой адресъ, отъ сърдце благодарж г-ну Раковскому за единъ-тъ листь, дѣто ми са праща въ даръ, обаче при това и казувамъ, че понапрѣдъ подъ адресъ-тъ на г. Филаретова са пращахж 11 листа, които менъ е н. милость прѣвржилъ да раздавамъ на спомоществователи-тѣ, и днесъ единъ листь не доставя, защото ся пращатъ само 10 на неговъ адресъ; кажете ми, молж, защо тѣй? Дали става това по погрѣшкж или друго-яче.

Истыи